

Jeg har allerede været inde på de væsentligste kriterier for udpegning, men jeg vil lige derudover nævne, som også andre har været inde på, at vi faktisk anser det for meget vigtigt, at det baserer sig på frivillighed. Det er klart, at der så er en diskussion om, hvad frivillighed betyder. Betyder det også varetøret til enkeltpersoner eller enkeltgrupperinger eller hvordan og hvorledes? Den diskussion om, hvad det betyder, kan man selvfølgelig starte med at tage, men man kan måske også starte med at sige, at det skal basere sig på frivillighed, og så se, om det ikke bærer igennem.

Vi har faktisk stor tillid til, at der vil blive udvist en meget stor grad af ansvarlighed af dem, der vil være involveret de forskellige steder, hvor nationalparker kan komme på tale, og vi mener, at det allerede er vist i det foregående arbejde, både i de enkelte projekter, forsøgsområderne, og i den nationale følgegruppe, at der kan udvises endog meget stor ansvarlighed af de involverede, som også har vidt forskellige interesser, men alligevel kan nå sammen om at nå frem til noget, som bliver operationelt. Så det tror vi faktisk er et godt princip at bygge på fra starten, fordi det også giver tillid for alles vedkommende til, at man roligt kan gå ind i processen. Man vil ikke føle, at man så at sige får noget trukket ned over hovedet, som man ikke har lyst til selv at spille med på.

Med hensyn til styringsmodel er vi også positive over for det, der er nævnt i redegørelsen. Vi mener, at en styringsmodel, som baserer sig på en bestyrelse for den enkelte nationalpark suppleret med et nationalparkråd, er et godt afsæt i al fald. Vi vil naturligvis i den videre proces høre, om der kan være synspunkter, som kan supplere eller forbedre et sådant forslag, men vi mener, det er et godt afsæt for, hvordan man kan styre kommende danske nationalparker.

Så er der økonomispørgsmålet, og økonomispørgsmålet hænger måske uvægerligt sammen med det sidste, jeg vil komme ind på, nemlig antallet af nationalparker. Men lad mig alligevel nævne på det principielle plan, at for så vidt angår økonomispørgsmålet, er vi også enige i, at der er to kilder, som vil være de væsentlige kilder til finansiering af nationalparker.

Den ene er de statslige midler, som nødvendigvis må være involveret på forskellig vis i noget, der er nationalparkprojekter – med streg under national. Det vil naturligvis betyde, at staten er engageret i både etablering og drift. Specielt på etableringssiden er der jo gode muligheder i

nogle af de forsøgsområder, der har været nævnt, fordi man allerede er stærkt inde i billedet der, men også på driftssiden må det være naturligt, at staten er engageret.

Der kan jeg med det samme forsikre miljøministeren om, at vi fra radikal side meget gerne medvirker til, at man i kommende finanslove også får fundet midler til, at man kan løse nationalparkopgaven. Vi har allerede i tidligere finanslovsforslag, også så sent som i det seneste, foreslået langt flere midler afsat til skabelse af mere natur i Danmark, og det er jo altså også bl.a. nationalparkspørgsmålet. Så der er vi i finde, når det handler om at skabe løsninger med hensyn til statslige midler til nationalparkerne.

Men vi synes naturligvis også, at det andet, der er peget på i redegørelsen, nemlig hvilke relevante støtteordninger der skal ind i billedet, er en sag, der skal debatteres til bunds. Vi er helt på linje med det, som hr. Torben Hansen nævnte i sin ordførertale, nemlig at her er det svært at se, at det ikke ville være helt naturligt at benytte den mulighed, der tegner sig i fremtiden, nemlig at man kan flytte dele af enkeltstøttemidlerne fra landbrugsstøtteordningerne over til landdistriktsmidlerne og så via landdistriktsmidlerne lade dem være med til at udvikle landdistrikter, som så også er nationalparker.

Vi mener, der er en naturlig vej den vej rundt, og vi synes egentlig, at partierne snarest burde sætte sig sammen og begynde og tale om nogle af de principper, der kunne lægges til grund for en eventuel modulation, altså for en eventuel flytning af midler fra den direkte enkeltstøtte på landbrugsområdet til landdistriktsmidlerne, og vi forstår egentlig ikke, hvorfor tiden fortsat skal gå med i alt fald at tale om nogle af de principper. Kunne man blive enige om nogle af de principper, så var man allerede et stykke ad vejen måske også med hensyn til en finansiering af nogle af nationalparkerne.

Det bringer mig over til det sidste, nemlig antallet, og der må jeg så sige, at det vel er det sted, hvor der foreløbig tegner sig en mindre uenighed i forhold til det, vi har hørt indtil nu. Miljøministeren har været meget, meget restriktiv i sin tilgang til, hvad der kan skabes af nationalparker fra starten, egentlig har miljøministeren vel sagt en, måske to fra starten, og det er så nu blevet udvidet til måske tre.

Det er vores opfattelse, at hvis man skal tage redegørelsen for pålydende, nemlig at de kommende danske nationalparker skal være med til at give et billede af typiske danske naturtyper